

Ilku Pál Franciaországba utazott

Ilku Pál művelődésügyi miniszter — Chaban Delmas francia miniszterelnök, Bordeaux főpolgármestere meghívására szerdán Franciaországba utazott. Részt vesz a Bordeaux-ban megrendezendő, „A budapesti Szépművészeti Múzeum kincsei” című kiállítás megnyitásán, amely a bordeaux-i fesztivál keretében kerül sorra.

Ilku Pál búcsúztatására a Keleti pályaudvaron megjelent dr. Orbán László, a művelődésügyi miniszter első helyettese és Gerard Amanrich, a Francia Köztársaság budapesti nagykövete. (MTI)

Belpolitikai újságírók látogattak Szegedre Tájékoztató a megyei pártbizottságon

A Magyar Újságírók Országos Szövetsége belpolitikai szakosztályának rendezésében tegnap, szerdán, két napra Csongrád megyébe látogatott a hazai lapok belpolitikai rovata munkatársainak népes csoportja. A vendégeket délelőtt a megyei pártbizottságon Győri Imre, az MSZMP KB tagja, a Csongrád megyei pártbizottság első titkára és dr. Komócsin Mihály, a megyei tanács elnöke fogadta. Tájékoztatták az újságírókat a megye politikai, gazdasági és kulturális életéről, s válaszoltak feltett kérdéseikre.

A belpolitikai újságírók tegnap felkeresték a szalámigvárat, majd megismer-

kedtek a szegedi olajmezővel is. Este az újságíróklubban találkozott a város vezetőivel. Dr. Ozváld Imre, a városi pártbizottság titkára és Papp Gyula, a tanács elnökhelyettese ismertette Szegednek az ország és a megye kulturális életében betöltött szerepét, a város fejlesztésének legfontosabb kérdéseit.

Ma, csütörtökön előbb Mórahalomra, majd Hódmezővásárhelyre látogatnak. Hódmezővásárhelyen a művésztelepet, a majolikaagyarat és az állami gazdaságot keresik fel. A kétnapos látogatás idején dr. Ágoston József, a megyei pártbizottság titkára kalauzolja a vendégeket.

Öt ház Dorozsmán

És mind az öt Kolompáré. Nagy szó ez: öt cigányház Dorozsmán!

Ha mindenáron idillikus egyértelműségbe akarnám kifuttatni ezt az írást, a keresztnevek közül legalább egyet le kellene tagadnom. Nyilvános verekedés miatt rendőrségi kocsra vittek valakit az új lakók közül is. Az igazat és a jót együtt szeretném most leírni, álljanak a nevek ilyen körülmények között is sorban: Házat építettek magának a dorozsmai putrilakó cigányok közül Kolompár Orbán, Menyhért, Antal, Jánosné és Mátyás. Aki szereti a statisztikai adatokat, annak mondom, hogy az első családban egynél több a gyerek, a másodikban kettő, a harmadikban hét, Kolompár Jánosné négy gyerekével költözött az új földel alá, Mátyáséknál pedig négyet tartanak nyilván az anyakönyvek.

Merre vihet innen az út? Csak ki a putriból! Negyvenhét putrit 49 család, háromszázhat embere lakott mostanáig. Elestett emberek? Az elesetségekbe beleszületett emberek ezek.

Az irgalmas szamaritánus itt nem sokra menne. Gyűjthetnék hétszámra a segélyeket, az alamizsnát, csak percre szóló segítség lenne néhol. Csodaszer csak egy van: rendszeres, megbízható munka, és a keresetet megtartó szándék.

Azért jöttem én ennek az öt háznak a tájára, mert nem ajándékház egyik sem. Kinyújtottuk ugyan a kezünket, de mindenki maga húzza ki magát a sárból. A kinyújtott segítő kézben 65 ezer forintot, 30 évig aprózható tisztességes hitel, 19 ezer forint állami támogatás, majdnem ingyen adott porta, kéznél levő építőbrigád, máris vizet adó ártézi kút, és nemsokára elkészülő járda van. A megkapaszkodó kézben lennie kell legalább egyéves rendszeres munkát igazoló írásnak, és 9 ezer 500 forint azonnal kifizetendő pénznek. Az eddigi életmódból ezzel a két tényezővel csak az öt Kolompár család tudott kilépni.

LELŐTTÜK A TOVÁBB- LÉPÉST?

Biztató jel, hogy napközben az öt házban csak két fölöttet lehet találni. A tízgyerekes családanyát, és a putriból nappali gyerekpásztorinak följáró nagymamát. A többiek dolgoznak.

A tanácsvezető azt mondta, a munka belépőjegy is a házépítéshez, de vellejárója is marad az igazi „házazás” életnek. A kölcsönt ki kell fizetni, a családot az új körülmények között másképpen kell eittartani, dolgozni muszáj. Az itteniek közül ketten vannak csak, akik negyedik éve járnak munkára, a többiek hosszabb ideje naponkénti kenyérkeresők.

Ugyan mit szólhatnak a lentiek az új házakhoz? — Irigylik. Jönnének ők is. Sokan jönnének. Neveltek malacot, eladták, összerakták a pénzt.

Ebből a „sokból” a tanácsnál csak háromról tudnak, aki jönne. De időközben akadályok támadtak itt is. Az történt, hogy a 19 ezer forintos szociális támogatás megszűnt. Aki idén akar belevágni a hasonló építkezésbe, annak majdnem 30 ezer forint induló tőkére lenne szüksége. — Ennyi pedig egyetlen putriban sincs. Mi-

vel a lottó se jár gyakrabban ide se, mint máshová, biztosra vehető, hogy nem is lesz. Ezzel a lépéssel végérvényben le is lőttük a következő lépéseket.

Furcsán jönne ki, hogy eddig örvendeztem a nem ajándékháznak, és most elkezdene valamilyen állami pénzből megis koldulni, tizenkilenc ezer forintot. Nem ezt akarom. Látogatjuk a tanácsitkárral, mi jöhetne szóba, épkezláb megoldás-ként. Vagy az adható kölcsön összegét kellene megemlíteni, vagy a munkahely nyújthatna kisegítő támogatást anyagban, munkában vagy pénzben. Mint bármelyik más dolgozójának adhatna, aki vállalja, hogy mondjuk 10 évig megszaki-tás nélkül megmarad ugyanazon a munkahelyen. Egy ilyen szerződéssel két jó nagy legyet ütünk egycsapásra. A családok vándorlás helyett egyhelyben dolgozás — nagy szó. Szóba jön az is, hogy a tanácsnál kellene valamilyen megfelelő alapot képezni a közvetlen induláshoz.

TÉVÉ IS LESZ Egy-két hónap az új házban — ettől még ne várjunk csodát. De Orbánéknál láttam, ide tudtam csak be- nézni, hogy szépen fölvetett ágy is van, rádió is várja a villanyt, és tévét is akarnak venni. Van család, ahol már meg is vették. A villanyt mindenesetre nagyon várják.

Ezzel természetesen az első lépcsőn járunk csak. Most kellene a fölvilágosító, okos szó iskolában és otthon, most kellene igazán a végigjárt iskola. Mert az új ház udvarán két portán is fölépült a régi putri is, és azt is lakják. Közönséges nyári konyha az, nagyon-nagyon szegényes putri-szinten. Vagy: legföljebb másfél évet tévedek, ha azt mondom, hogy a csecsszó, anyja mellét elhagyván, már parázsas, füstös cigarettát szí. Nem tudtam azt se eldönteni, gyerek van több a ház körül, vagy kutyá. Senkit nem akarok sérteni vele, de kutyatartásban elérték a modern városiak színvonalát.

— Úgy van az, kérem szépen, hogy a cigány szereti a gyereket, a gyerek meg szereti a kutyát. Idejönnek. Erőlködve megtette öt család az első lépést. Most érdemlik a segítséget.

Horváth Dezső

A turkui küldöttség Tarjánnal ismerkedett Ma utaznak el Szegedről a finn vendégek

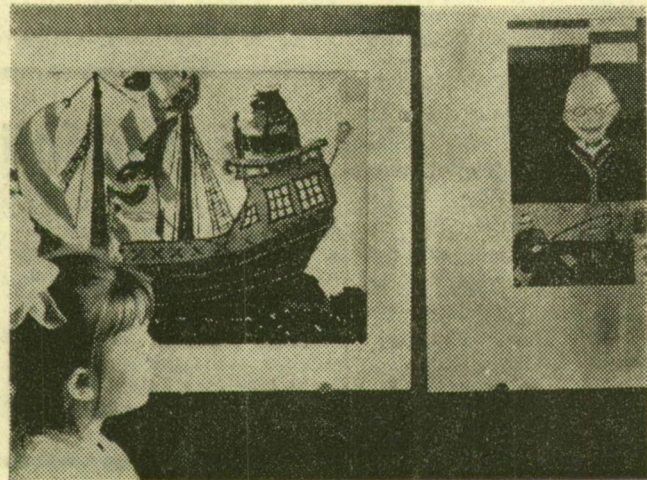
A Turku—Szeged barátsági napokon városunkban tartózkodó finn küldöttség tegnap gazdag programot bonyolított le. Délelőtt a városi tanácsvezető Papp Gyula elnökhelyettes fogadta a Väinö J. Leino polgármester vezette turkui delegációt, Kovács József, a városi tanács művelődésügyi osztályának vezetője a szegedi iskolákról, az oktató-nevelő munkáról, a város kulturális életéről, dr. Dudás Béla főorvos, az egészségügyi osztály vezetője a betegellátásról és szakemberképzésről adott tájékoztatást.

A finn vendégek Tarján városrészebe látogattak, ahol az új, gyönyörűen berendezett bölcsődében dr. Szigethy Kálmánné vezető, az óvodában Gyuris Istvánné helyettes vezető, az iskolában Kirschner József igazgató kalauzolta őket. Pataki Gábor, a Beruházási Vállalat igazgatója egy átadás előtti épület néhány lakását is megmutatta a küldöttség tagjainak. A turkui delegáció délután a Felszabadulás Termelőszövetkezetbe rándult ki, ma pedig elutazik Szegedről országjárásra. Először a Balatonhoz tartanak, hét végén Budapesten tartózkodnak, s vasárnap indulnak haza, Finnországra.

A 40 tagú turistacsoport szintén vasárnap indul vissza, addig azonban zömmel szegedi programot bonyolít le. Tegnap meglátogatták a Tömörkényi gimnáziumot és művészeti szakközépiskolát, a Paprikafeldolgozó Vállalatot és az Április 4. Cipőipari Ktsz-t, délután Tarján városrészt, ma pedig az újszegedi Tiszagyöngye étteremben szövetkezetpolitikai tájékoztatót, este Mihályteleken baráti találkozóval vesznek részt az Új Élet Tsz tagjaival. A tervek között szombaton családlátogatások

is szerepelnek Szentesen, Rószkén, Balástyán.

A barátsági napok rendezvényei során tegnap délután Hofgösgang Péter, a városi népröntbizottság titkára nyitotta meg a turkui gyermekrajz-kiállítást. A tarjáni általános iskola földszinti folyosóján 95 rajzot helyeztek el, 7—19 éves gyerekek, tanulók munkáit. A gazdag anyag érdekessége, hogy Turkuban a diákok nem rögzített tanterv szerint tanulnak rajzot az iskolákban, hanem szabad foglalkozásként.

Részlet a turkui gyermekrajz-kiállításról

kölcsi plusz vállalása is kell, hogy legyen. Más szóval: a hármás jelszó mindhárom ágát érvényesítsék a szocialista cím elnyerésére törekvők. S vállalkozóknak kötelezettségeket a fejelem megszilárdítására, a gazdasági hibák megszüntetésére, a minőség javítására, a szakmai tudás gyarapítására, mindenütt tartás szem előtt: egy szocialista brigádtagnak mindazt kell adnia, ami képességeiből, emberségéből telik. Hatványozottabban: a legtöbbet.

Az eredményeknél nagyobbak a lehetőségek. Nagykorúságot várhatunk a kezdeményezésekben, a korszerűbb, újzerűbb módszerek keresésében a szocialista brigádoktól — az eddigi sikerek alapján is. De eljött a nagykorúság ideje sok egyében is. Például a brigádok belüli igazságos „munkaelosztásban”. A brigádok vállalásai nagyrészt kollektív felajánlások; azt viszont sok helyütt nem lehet könnyen megállapítani: egyes brigádtagok mit tettek a közös sikerért. A brigádok belüli akadhatnak kiemelkedően termelők, akik a magas mennyiséget s a jó minőséget együtt adva, nagyban javítják az átlagot, míg vannak, akik inkább rontanak rajta. De az összseredmény: a brigád teljesítette vállalását. Ilyen összemosódásoknál az egyéni felelősség mosódik el; éppen ezért célszerű

és szükséges, hogy a brigádokban mindenütt megtalálják az egyéni és közös vállalkozás egyensúlyát, hogy ne csak néhány ember „vigye” a kollektívát, de ki-ki vállalva törekedjen a jobbra és a többre. S persze nemcsak a termelés, de a tanulás, a szocialista módon élés vonatkozásában is.

A munkások és a műszakiak együttműködésére számos jó példát tudunk: műszaki szocialista brigádok és fizikai dolgozók brigádjai jó néhány szegedi üzemben is megtalálják már az összekötő szálakat, egymáshoz fordulnak segítségért, tanácsért, együtt oldanak meg feladatokat. Az ilyen együttműködésre egyre inkább szükség van. Azért is, mert a munkás-műszaki jó kapcsolatok egyben már a vezető és beosztott jó viszonyát is alakítják-formálják. S utat mutatnak az olyan komplex versenyformák felé, melyekben a kétkezi dolgozók és a vezető, középszintű irányítók közös erőfeszítései együtt gyümölcsöznek. A Dolgozz hibátlanul! munkarendszerre gondolunk itt, amelynek igazi sikerre vivője — mint már néhány hazai példán láttuk — a szocialista brigádmozgalom lehet; ez a mozgalom ugyanis tömegbázist jelenthet a hibamentes munkára való, átfogó törekvéseknek.

A gazdasági vezetők és a szocialista brigádmozgalom viszonyában is

előbbre kell lépni. Ez — mint már sokszor bebizonyosodott — alapjában véve az üzemi demokrácia kérdése is. „A verseny munkahelyi mozgalom, amelynek súlypontja a termelés — olvashatjuk a kormányhatározatban —, egyben fontos politikai tényező is, a munkához, a társadalomhoz való szocialista viszony megnyilvánulása.” A vezetés felelőssége ezért is nyilvánvaló, s ezt a határozat még inkább hangsúlyozza. Mert a vállalati tervek és a munkaversenyek megvitatásához, jóváhagyásához a vezetésnek kell lehetőséget biztosítani a dolgozók, brigádok tevékeny közreműködésére. Mert a kezdeményezésekhez, a teljesítéshez szükségesek bizonyos feltételek, amiket a vezetőnek kell megteremteni. Még sorolhatnánk hosszabban is, szólhatnánk arról is, hogy eleddig némelyik vezető, művezető bizony enyhe közömbösséggel nézte a munkaversenyt, ezt a mozgalmat, ami pedig közös célokért indult. A lényeg: helyenként, szemléletet váltva, a vezetés hozzáállásával is nagykorúsítani kell a brigádmozgalmat.

Eredmények, sikerek igazolják: a nagykorúság ideje eljött, most már — egész társadalmunk javára — élni kell e nagyszerű mozgalom sok-sok lehetőségével.

SIMAI MIHÁLY

Kitüntetés

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa Ivan Vasziljevics Tutarinov vezéreztetésének, a Varsói Szerződés tagállamai egyesített fegyveres erői főparancsnoka magyarországi képviselőjének, a magyar—szovjet fegyverbarátság elmélyítése és a Magyar Néphadsereg fejlesztése érdekében kifejtett tevékenysége elismerésül, hazánk történelmi végleges hazatérésének alkalmából a Magyar Népköztársaság Zászlórendje I-es fokozata kitüntetés adományozta. A kitüntetést Losonczi Pál, az Elnöki Tanács elnöke adta át.